

Vuosikertomus 2010

SAVONLINNAN
KRISTILLINEN OPISTO

KANSAINVÄLINEN JA MONIKULTTUURINEN OPISTO

Vanhoista opiston vuosikertomuksista löytää vain muutamia vieraskielisiä opiskelijoiden nimiä. Viime vuosina monien kansanopistojen oppilaslistat ovat täyttyneet ulkomaalaistaustaisista nimistä. Kansainvälisyys ja maahanmuuttajat, erilaiset kulttuurit ja kielet ovat tänään olennainen osa Suomea, suomalaisia kuntia ja myös kansanopistoja.

Maahanmuutto on viime vuosina ollut yhteiskunnallisen keskustelun keskiössä. Maahanmuutokeskustelun yhteydessä on muistettava tietyt faktat. Kun Suomessa on alle 200.000 maahanmuuttajaa, suomalaisia on lähtenyt ulkomaille 1,4 miljoonaa. Mielikuva vain muutamasta maasta tulleista maahanmuuttajista ei ole oikea, koska tällä hetkellä heitä on noin 150:stä eri valtiosta. Enemmistön arvellaan olevan muslimeja, vaikka tosiasiaa enemmistö on kristittyjä, joista kaikki eivät ole luterilaisia. Pakolaisia otetaan vuosittain noin 700 - 800 henkilöä. Turvapaikan hakijoita on ollut paljon myös kansanopistoissa. Suuri enemmistö maahanmuuttajista tulee kuitenkin työperäisen maahanmuuton, avioliittojen, opiskelun ja muiden syiden vuoksi. Mutta Suomen järjestelmää käytetään myös hyväksi. Siksi maahanmuuton tulisi olla hallittua, jolloin sen tavoitteena on kielen ja ammatin oppiminen, työelämään ja yhteiskuntaan integroituminen.

Savonlinnan kristillisen opiston strategiasa ja toiminnassa on viime vuosina korostunut kansainvälistyminen. Viime vuonna opiskelijoita oli yli 20:stä eri valtiosta. Opistolla voi kuulla useita eri kieliä. Lyhytkursseilla on venäläisiä, muista maista tulleita suomalaisia ja monia muitakin kansallisuksia. Opisto on osa kansainvälistä SRM-hostell ketjua, jonka kautta tulee matkailijoita, turisteja ja ryhmiä kymmenistä eri maista. Opiston henkilökunta on vuosittain tehnyt koulutus- ja virkistysmatkan ulkomaille ja tutustunut myös muihin oppilaitoksiin ja erilaisiin kulttuurikohteisiin. Kansainvälisyys, monikulttuurisuus ja globalisaatio ovat luonnollinen osa kansanopistoa.

Kansainvälisyys ja kulttuurien erilaisuus vaativat myös paljon henkilökunnalta ja kaikilta yhteistyökumppaneilta. Vuonna 2010 huomiota on kiinnitetty henkilökunnan ammatillisuuden vahvistamiseen, yhteisöpedagogiikan lisäämiseen ja eri kulttuurien tuomiin haasteisiin.

2010 opisto on ollut mukana Opetushallituksen ohjaamassa rakenteellisen kehittämisen hankkeessa, johon on kuulunut neljän muun itä suomalaisen opiston kanssa henkilöstön yhteinen koulutus- ja kehittämishanke. Myös muita yhteistyöhankkeita on ollut, koska yhtenä painopisteenä on ollut yhteistyön lisääminen muiden oppilaitosten ja toimi-

joiden kanssa. Ilahduttavaa on ollut pitkien linjojen oppilasmäärän lisääntyminen. Perusopetuksen ja lisäopetuksen kaikki aloituspaikat ovat täyttyneet. Opintoseteleillä on voitu tarjota useille mahdollisuus vapaan sivistystyön koulutukseen. Lyhytkurssitoiminta on pysynyt vakiintuneella tasolla. Myös maksupalvelutoiminnassa on ollut uusia mahdollisuuksia.

Vapaa sivistystyö perustuu alhaalta päin syntyvään kansalaisyhteiskunnan toimintaan, jossa opistoilla on mahdollisuus kehittää toimintaansa omasta arvosta ja aatetaustasta käsin ja verkostoitua eri toimijoiden kanssa. Elinikäinen oppiminen antaa mahdollisuuden kehittää koulutustoimintaa, niin että kaikki ikäryhmät huomioidaan. Taustalla vaikuttava kristillinen arvo-maailma lähtee liikkeelle jokaisen ihmisen arvosta. Erilaisuutta kunnioitetaan, ihmistä arvostetaan ja jokaiselle halutaan antaa mahdollisuus sivistykseen, koulutukseen ja oppimiseen.

Lämpimät kiitokset teille kaikille eri tavalla työssä mukana olleille vuoden 2010 hyvästä työstä, yhteistyöstä ja kaikesta siitä, mikä on palvellut yhteisiä tavoitteita.

Savonlinnan Ritalanmäellä hiljaisella viikolla 2011

Teuvo V. Riikonen
rehtori

Päätoimittaja: Teuvo V. Riikonen
Suunnittelu ja toteutus: Petteri Pitkänen ja Eija Luostarinen
Kuvat: opiston kuva-arkisto
Kansi: Lilja (MaMu opiskelija) ja Marika (MaMu opettaja)
Julkaisija: Savonlinnan kristillinen opisto ry
Painopaikka: Myllypaino, Leväsjoki 2011

Johtokunnan tervehdys

Yksi vuosi on jälleen takanapäin, kun opistomme aloittaa 65. toimintavuottaan. Maailma on muuttunut merkittävästi näiden vuosien aikana, eivätkä opiston perustajat varmastikaan osanneet aikanaan kuvitella, miten monipuolisesti ja laadukkaasti opisto tulee palvelemaan opiskelijoita ja seutukuntaa.

Savonlinnan kristillinen opisto on aikojen muuttuessa pystynyt uudistumaan alkuperäistä tarkoitustaan unohtamatta, ja yhdessä voimme huolehtia, että opistomme on jatkossakin paikka, jossa on hyvä olla, opiskella ja majoittua.

Eräs viime vuosikymmenten suurimmista muutoksista on eittämättä kansainvälistyminen. Tietoisuus ympäröivästä maailmasta on kasvanut ja maailma tuntuu ikään kuin kutistuneen tiedon liikuessa silmänräpäyksessä maapallon puolelta toiselle. Tiedon määrä kasvaa jatkuvasti ja tieto vanhenee

entistä nopeammin, mikä asettaa uusia haasteita opetukselle ja ajan hermolla pysymiselle. Elinikäinen oppiminen edellyttää uteliaisuutta ja kiinnostusta uusista asioista kohtaan, ja opetuksen kautta saamme välineet uusien asioiden ymmärtämiseen ja sisäistämiseen.

Myös ihmisten liikkuvuus on lisääntynyt, ja monet muuttavat uuteen maahan – joko omasta tahdostaan tai siitä riippumatta – aloittamaan uutta elämää. Opistomme antaa hyvät eväät maahanmuuttajille ja tukee heidän kotoutumistaan osaksi yhteiskuntaamme.

Haluan toivottaa opistomme opiskelijoille ja henkilökunnalle antoisaa vuotta 2011.

Jaakko Heikkilä

Kotoutumisesta ja kotouttamisesta

Savonlinnan kristillisellä opistolla maahanmuuttaja-opiskelijoiden määrä on moninkertaistunut. Opiskelijoistamme 60 % eli noin kaksi kolmasosaa on maahanmuuttajia. Tämä on tarjonnut haasteen erityisesti opettajakunnalle.

Käsitteet kotoutuminen ja kotouttaminen sekoitetaan usein toisiinsa. **Kotoutuminen** tarkoittaa maahanmuuttajan yksilöllistä kehitystä tavoitteenaan osallistua työelämään ja yhteiskunnan toimintaan samalla omaa kieltään ja kulttuuriaan säilyttäen. **Kotouttaminen** on viranomaisten järjestämiä kotoutumista edistäviä ja tukevia toimenpiteitä, voimavaroja ja palveluja sekä maahanmuuttajien tarpeiden huomioon ottamista muita yhteiskunnan palveluja ja toimenpiteitä suunniteltaessa ja järjestettäessä.

Lukuvuonna 2010–2011 on opistossa opiskellut 62 maahanmuuttajaa 21:stä eri maasta. Maahanmuuttajien suomen kielen alkeislinjalla on ollut yhteensä 10 eri kansallisuutta. Toisena opetuskielenä on käytetty englannin kieltä suomen kielen rinnalla. Osa englantia puhuvista pystyy kääntämään opetettavan asian persiaksi tai muille kielille. Monikansallisten ryhmien opettamisen etuna on se, että kaikki ryhmässä oppivat eri kulttuureista monenlaisia asioita. On ollut tärkeää järjestää eri maahanmuuttaryhmien kohtaamisia opistolla. Tässä on ollut hyvänä apuna Savonlinnan ammatti- ja aikuisopisto SAMI.

Maahanmuuttajille on opetettu suomen kieltä, puheviestintää ja yhteiskuntatietoa tavoitteena se, että he hahmottavat millaiseen yhteiskuntaan heidän olisi integroiduttava. Kristillinen opisto toimii sillanrakentajana erilaisten työpaikkojen ja opiskelijoiden välillä. On ollut hyvä huomata, miten hyvin Savonlinnassa oikeastaan otetaan eri työpaikoilla vastaan maahanmuuttajataustaisia opiskelijoita harjoittelijoiksi. Opiskelijamme ovat saaneet harjoittelupaikkoja mm. sanomalehti Itä-Savosta, ABC-huoltamolta, Talvisalon ja Mertalan kouluista, Citymarketista, Toimintakeskukselta, Kierrätyskeskuksesta, auto-korjaamolta, K-raudasta, terveyskeskuksesta, Kriisikeskukselta, Navigaattorilta, Pihlajaniemen ryhmäperhepäiväkodista, Oopperajuhlien puvustamosta, Samin Vipuselta sekä opiston Kädentaitojen linjalta ja siivouksesta. Harjoittelu-aika on kestänyt

alkeislinjalla yleensä viikon. Suomen kielen jatkolinjalla harjoittelujaksot ovat kestäneet viikosta kolmeen viikkoon. Yksilökohtaisesti harjoittelu-aikojen pituutta on voitu vaihdella, koska jokaisen opiskelijan lähtötaso on ollut varsin erilainen.

Kiitän kaikkia savonlinnalaisia työnantajia, jotka olette halunneet tukea maahanmuuttajien sopeutumista suomalaiseen yhteiskuntaan antamalla opiskelijoillemme todella erinomaisia harjoittelumahdollisuuksia. Opiskelijoidemme työmotivaatio on ollut erittäin korkea, ja siksi onkin ollut hyvä saada lähettää heitä laadukkaisiin työharjoittelupaikkoihin. Jotta opiskelijat kykenevät säilyttämään omaa kieltään ja kulttuuriaan paremmin, on tärkeää, että samassa oppilaitoksessa opiskelisi aina mahdollisimman monta ihmistä samasta kulttuurista. Vertaistuen merkitys on äärettömän suuri. Tulevaisuudessa eri toimijoiden välisen yhteistyön ja tukiverkoston kehittäminen on merkityksellistä niin kotoutumisen kuin kotouttamisenkin kannalta.

Helena Strand

Värikäs Suomi

Ritalanmäellä ahertaa suomalaisten lisäksi opiskelijoita paristakymmenestä muusta maasta. Kansallisuuksien kirjo ylittää Kauko-Idästä Afrikan yli Etelä-Amerikkaan asti. Motivoituneet aikuisopiskelijat perehtyvät suomen kielen kiemuroihin ja tutustuvat tapoihimme. Opisto tarjosi 30.10.2010 tilaisuuden kurkistaa maahanmuuttajien arkeen ja juhlaan.

Jo eteisessä tulijoita oli vastassa kuvataidelinjan mielenkiintoinen näyttely, ja juhlasalista kaikui musiikkilinjalaisten soitto ja laulu. Sali oli koristeltu afrikkalaisin kankain ja burmalaisin asuin. Kirjanäyttelyyn oli koottu kuvauksia eri maista. Pienoislippujen väritämät pöydät kutsuivat osallistujia opiston rehtorin 50-vuotispäivän kakkukahveille. Myyjäiset houkuttivat ostamaan suussa sulavia leivonnaisia, taidokkaita kivikoruja tai työelämäntaitojen linjan opiskelijoiden käsityötuotteita.

Aluksi kuultiin alustuspuheenvuorot keskustelulle kulttuurien kohtaamisesta. Aiheesta virisi vilkas kokemusten ja mielipiteiden vaihto. Turkista oleva Zeynep Niiranen totesi maiden ja kansojen poikkeavan toisistaan monin tavoin, mutta yksi asia on kaikille yhteinen.

Erilaisuuksista huolimatta olemme ihmisiä, joilla on vain yksi maailma, joten meidän on pidettävä siitä huolta ja tultava toimeen keskenämme. Olen kohdannut rehellisiä, rauhallisia, yksin viihtyviä suomalaisia, kun taas omaan kulttuuriini kuuluu lämmin seuralisuus. Olen huolissani, kuinka voin tehdä työtäni sairaanhoitajana, jos ihmiset eivät puhu minulle?

Syyriasta tuleva Belan Suleiman arvosti hyviä opiskelumahdollisuuksia: Suomi on myöntänyt oleskeluluvan monille pakolaisille, joilla ei olisi kotimaassaan vapautta elää ja tehdä haluamaansa työtä. Opettaja Jarkko Kosonen oli samaa mieltä, mutta hän kuvasi myös, kuinka vaikea muualta tulleiden on oppia puhumaan suomen kieltä maassa, jonka kulttuuriin kuuluu tietty etäisyys ihmisten välillä sekä tiukat akatolulut ja rutiinit niin työssä kuin vapaa-ajalla.

Opettaja Helena Strand kyseli alustuksessaan, kuinka voisimme oppia lähestymään vieraasta maasta tullutta ihmistä ennakkoluulottomasti viestintäarkuudestaamme huolimatta. – Silloin näkisimme, millainen rikkaus erilaisuus on. Tuntemattoman pelko on yhteistä meille kaikille. Vasta vuorovaikutus suo tilaisuuden oppia toinen toisiltamme asioita, jotka kasvattavat meitä ihmisinä.

Yleisö keskusteli muukalaisvihamielisyyden ilmenemismuodoista Savonlinnassa, peloista ja pelkojen voittamisesta. Esimerkiksi harrasteryhmiin liittyminen on maahanmuuttajalle vaikeaa, koska hänet jätetään siellä yksin, häneen ei uskalleta ottaa kontaktia. Ravintolan baarissa saatetaan syyttää suotta heittää juoma erirotuisen ihmisen kasvoille – sadattelua ja väkivallalla uhkailua joutuvat sietämään monet. Jopa rikoksen kohteeksi joudutaan syntyperän vuoksi.

Mielipiteen ilmaisuvapaus on etuoikeus, joka väärinkäytettynä johtaa tönkeyteen. Stereotyyppiset käsitykset toisten kulttuurien edustajista murenevasta vasta, kun tutustutaan kunnolla. Muutamat sotiemme ajat kokeneet keskustelijat toivat esiin, kuinka yleisesti lietsottu ”ryssäviha” muuttui yhteisymmärrykseksi, kun kohdattiin ystävällisiä venäläisiä yhteisten harrastusten parissa. Kaupungit, jotka ottivat vastaan sodan jaloista paenneita evakkoja, menestyivät paremmin kuin ne paikkakunnat, jotka torjuivat heidät.

Marsalkka Mannerheim
(näyttelijä Timo Närhinsalo)

Bilan (Syyria), Zeynep (Turkki) ja Flora (Angola)

Opiston rehtori kertoi käyneensä 50 eri maassa ja kohdanneensa kaikkialla vieraanvaraisuutta, mutta myös tönkeyttä ihmisiä. Hän toivotti läsnäolijat tervetulleiksi Suomeen, jossa vallitsee rauha ja demokratia. Hänen kokemuksensa Afganistanissa tukivat keskustelun ja kunnioituksen tärkeyttä kulttuurien kohtaamisessa.

Värikäs Suomi -juhlan aloitti Ella Janatuisen, Jouko Lavosen, Lauri Lähdesmäen ja Jukka Vihavaisen muodostama yhtye musiikillaan. Lippuparaati toi tervehdyksen kaukaa kymmenen opiskelijan synnyinmaasta. Yleisö eläytyi maahanmuuttajan osaan kuuntelemalla vieraiden kielten kaunista sointia ymmärtämättä sisältöä. Vilja Pisaran esittämä suomalainen kehtolaulu ”Tuuditan tulisoroista” viestitti, että kaikki maailman lapset ovat yhtä arvokkaita.

Näyttelijä Timo Närhinsalo piti juhlapuheen marsalkka Mannerheimin roolissa. Kokemukset monien kulttuurien parissa toimimisesta johtivat erilaisuuden hyväksymiseen ja arvostamiseen. Keskinäinen kunnioitus oli avain luottamukselle tulevaisuuteen.

Flora Kazadi ja Tondila Nkosi Baptista Angolasta ja Maailmanvaihdon kautta Taiwanilta tullut opiskelija Lai Ching Jou käyttivät rohkeasti suomen kieltä kertoessaan maansa juhlaperinteistä. Kari Tikan armolaulu kuultiin Lauri Lähdesmäen upeasti kajauttamana. Häntä säesti Arto Liukko.

Afganilaiset opiskelijat Abbasi Mohammad Reza, Ruhollah Jafari, Barati Mohammad Hadi ja Amin Ullah Mohammadi esittivät rakkauslaulun. Viime-mainittu heistä oli juuri saanut yhdessä Asad Amirin kanssa Avartti-toimintaohjelman palkinnon. Ennen yhteislaulua ”Sininen ja valkoinen” bolivialainen Alvaro Diego Zapata Vaca ilahdutti laululla ”Mi primer dia sin ti” (ensimmäinen päiväni ilman sinua) kitaransa säestyksellä kertoen kaipaavansa kotimaastaan erityisesti lämpimiä tapaamisia avointen ystäviensä kanssa.

Vilja Pisara

KOHTAAMISIA KANSANOPISTOSSA KORKOJEN KERA

Sain usein kuulla sekä työtovereiltani että jopa muutamilta asiakkailta, että askeleista tunnisti milloin saavuin paikalle. Lyhyenä ihmisenä olen aina tottunut käyttämään vähintään muutaman sentin korkoja kengissäni, oli kesä tai talvi. Aina on tavoiteltava hieman korkeammalle. Se kai käy hyvin yhdeksi motoistani.

Savonlinnan kristillisellä opistolla tuli kopsuteltua lähes kymmenen vuotta työhistoriani aikana. Ensin muutaman kerran toimistossa päätöissä ja helmikuun 2002 alusta lähtien 9 vuotta putkeen siihen hetkeen, jolloin päätökseni lähteä toiselle paikkakunnalle vahvistui. Kansanopistovuosiin on mahtunut monenlaisia kohtaamisia. Kymmeniä työtovereita, satoja opiskelijoita ja tuhansia muita kävijöitä. Värikästä sakkia sanoisinko.

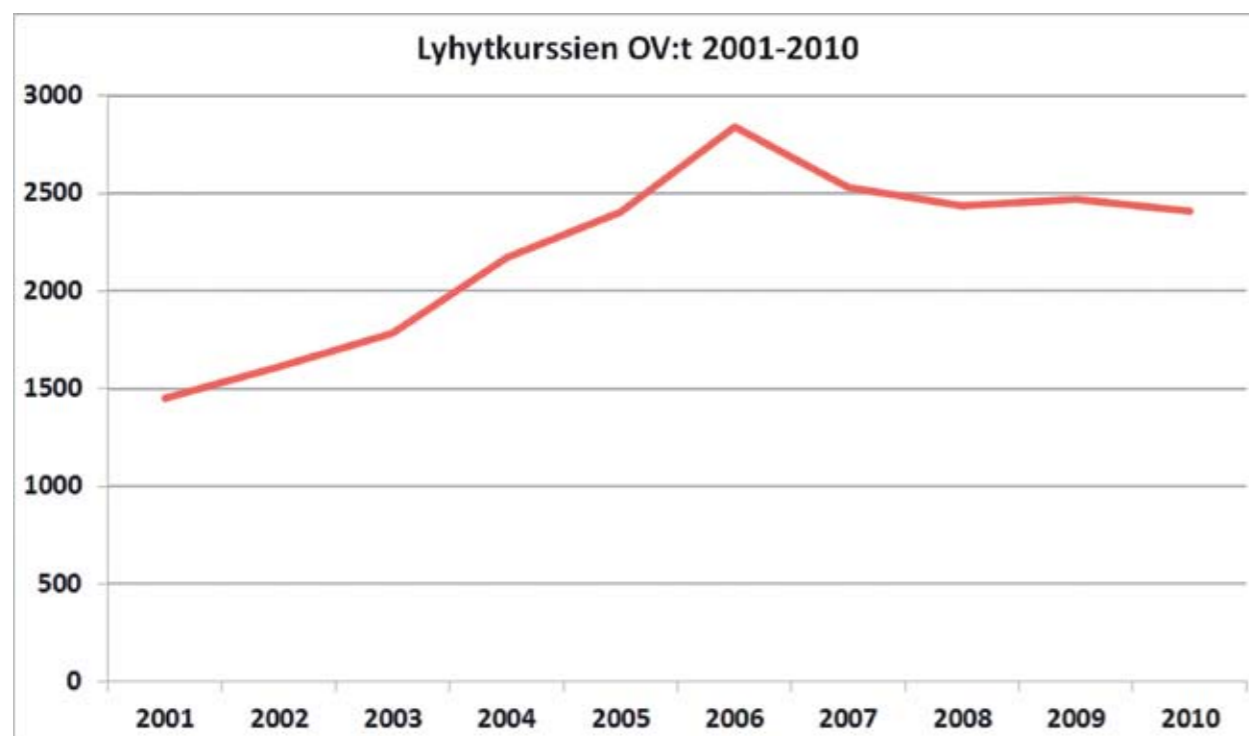
Lähtökahvitteilla minulta kysyttiin, mikä yksittäinen hetki olisi jäänyt päällimmäisenä mieleen. Vaikea sanoa. Niin monia hienoja tapaamisia mm. oopperakurssilaisten ja muiden kesäleiriläisten kanssa, juhlia joissa oppilaiden taidonnäytteitä on saanut ihaila, sitä innostusta

jota elämäntaitolinjalaisten luona vieraillessa on saanut kokea, erimaalaisten hostellimatkailejoiden näkemyksiä Savonlinnasta ja rentouttavia kahvipöytäkeskusteluja työtovereiden kesken. Siinä osa mielikuvista joita vuosien varrelta on karttunut.

Koroista vielä sen verran että uskon henkisen pääoman kasvavan mitä parhainta korkoa kun ihminen muistaa ottaa toiset ihmiset avoimesti vastaan. Tunnen siis olevani hyvin rikas ihminen näiden satojen ja tuhansien kohtaamisiensa ansiosta. Kiitos kaikille työtovereille, yhteistyökumppaneille ja asiakkaille, joita vuosien aikana opistolla tapasin.

Ja kun tulevaisuudessa käynte Mikkeliissä, muistakaa pitää korvat höröllä, ei sitä tiedä kuluman takaa askeleeni saattavat taas kuulua.

Kirsi Blomberg

Kaavio1: Opiston lyhytkurssien opintoviikot 2001-2010.
Kirsin työvuosina opiston kurssitarjonta kasvoi ja vakiintui.

Tomi Ahonen

Kuvataidelinja 2010-2011 Maalauksia aiheesta "Unelmien huone"

"Haluan kertoa taiteessani, että maailmassa on toivoa ja kauneutta. Haluan kuvata taiteessani sitä rauhan tunnetta, jonka saan Jumalalta. Haluan välittää taiteeni kautta viestin ihmisille, että Jumala rakastaa heitä."

"Taide on minulle väline unelmiin."

"Taiteella on monia ulottuvuuksia ja vuosien mittaan myös käsityksemme taiteesta muuttuu. Ainakin minun käsitykseni. Elämä on kasvuprosessi ja taiteilijakuvani muokkautuu elämän mukana. Mutta tänään taide on minulle kauneutta."

"Taide on mielestäni tunnetta, intohimoa. Taide on arjen järjen vastapainoa."

Noora Pesonen

Tuija Suvinen

"Taide on minulle sitä mitä näen. Kun kävelen kadulla katsellen rakennuksia, luontoa, ihmisiä ja ympäristöä, näen lukemattoman määrän kauniita valokuvia. Kauniita asioita voi nähdä vesisateessa, kuluneessa maalipinnassa, mädäntyneessä lehtikasassa tai vaikka varjoissa. Oikeastaan missä vain."

Merita Ruusuvoori

"Taide ei minulle välttämättä aina ole todellisuudenpakoa, se on myös harrastus josta pidän. Rakastan luovuutta. Rakastan tyytyväisyyden ja ylpeyden tunnetta, kun olen teukseen käyttänyt aikaa ja lopputulos on mielestäni hyvä."

"Taide on intuitiota, näkymättömien tunteiden kuulemistä, antautumista; koko elämän kudosten ilmaisua näkyviin."

"Tutkin sisimpääni, löydän mitä sisälläni on ja tuon esille. Huonoina päivinä, voi taiteen kautta purkaa niitä asioita joita ei uskalla sanoa tai kirjoittaa."

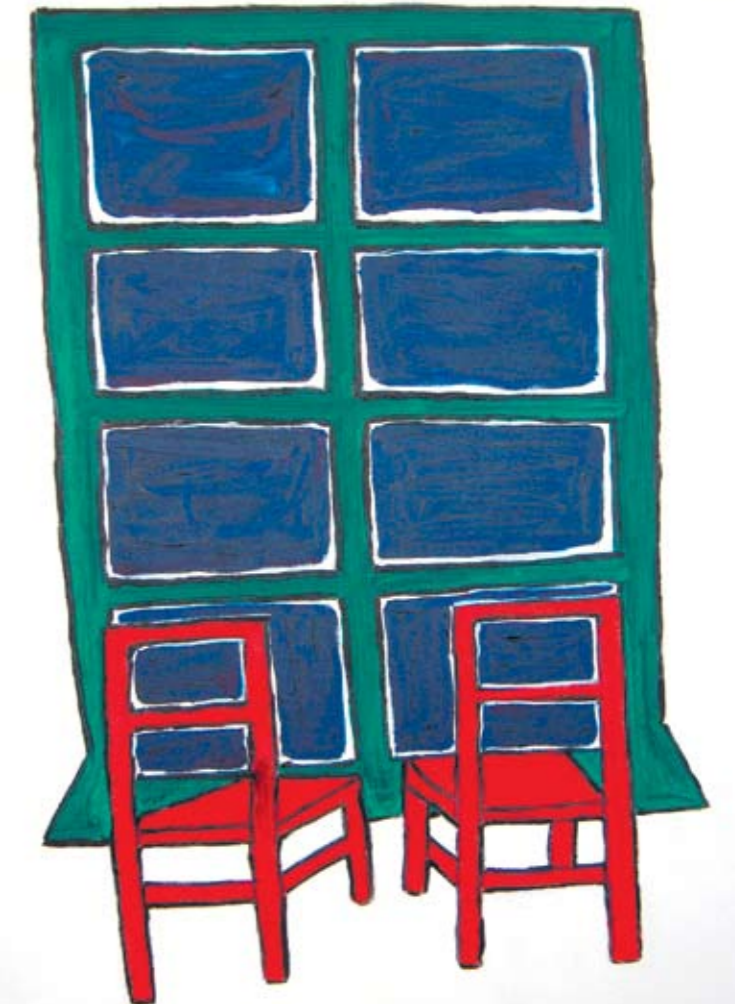
"Olen aina pienestä asti piirtänyt ja pitänyt siitä, että voin luoda itselleni oman näköisen maailman ja tarinan. Minulla on valta kaikkeen, kun pidän kynää kädessäni ja aloitan piirtämisen. Minä keksin ja luon."

"Minulle suomalainen puhdas luonto on täydellistä taidetta, alati muuttuva, aina kaunis, ihmeitä täynnä, yllättävä. Suomalaisuuteen syntyneenä sieluni maisema, innoituksen ja inspiraation virta, jota yritän nöyrästi kunnioittaa; ja päästä lähemmäksi mitä voi olla vapaana virtaava koski tai puro, pieni ensimmäinen kevään kukinto, viimeinen lumeen hautautuva syksyn lehti, hengen huokaus puun oksalla, joka jaksaa kantaa umpilumen."

Mitä taide on? Kuvataidelinjalaisten ajatuksia taiteesta.

Iina Ruuska

Anneli Mäkelä

Muistilappu-hanke auttaa kotoutumaan

Kaksivuotinen Muistilappu-hanke sai alkunsa Soili Isotalon huolen seurauksena. Soili havaitsi, että monet Savonlinnan kristillisellä opistolla opiskelevat maahanmuuttajaopiskelijat unohtavat suomen kielen taitonsa koulujen loma-aikoina ja viikonloppuisinkin. Tämä johtuu siitä, että omassa yhteisössään maahanmuuttajat eivät suomen kieltä tarvitse, joten sitä ei myöskään käytetä.

Muistilappu-hankkeen tavoitteena on järjestää maahanmuuttajille vapaa-ajalla kuten koulujen loma-aikoina, viikonloppuisin tai arki-iltoina toimintaa, joka tukee ja vahvistaa heidän suomen kielen osaamistaan ja auttaa samalla kotoutumaan suomalaiseseen yhteiskuntaan.

Konkreettisesti tämä Opetushallituksen tukema hanke sai alkunsa lokakuussa, jolloin keräsimme maahanmuuttajaopiskelijoista ryhmän, joka sitoutui osallistumaan hankkeeseen. Valtaosa ryhmän jäsenistä on nykyisen Myanmarin alueelta tulleita kareneita, ja loput ovat afgaaneja.

Marras-joulukuussa saimme hankkeen kunnolla vauhtiin. Ensimmäisillä tapaamiskerroilla ryhmäydymme erilaisten leikkien ja keskusteluharjoitusten avulla. Perustimme myös Facebook-ryhmän, jossa ryhmäläiset näkevät aikatauluihin liittyviä asioita ja voivat käydä keskustelua suomeksi tai vaikkapa kommentoida ottamiamme kuvia. Joulun alla kävimme leipomassa pipareita ja torttuja Mertalan koulun opetuskeittiössä ja nautimme niistä maistuvan glögin kera.

Hankkeen tukihenkilöt

Teemu Pulkkinen
Lastentarhanopettaja
Luokanopettaja-opiskelija

Salla Pulkkinen
Liikunnanopettaja

Hankkeen ehdoton huippuhetki on tähän mennessä ollut kristillisen opiston joululoman aikaan järjestetty talviretki, jolloin ryhmämme suuntasi suomalaiselle mökille. Pakkasta tuona päivänä oli -15 astetta, mutta se ei rohkeita ja innokkaita haitannut. Pelasimme järven jäällä jääkiekkoa, hiihimme, kävimme pilkillä (saaliina yksi ahven!), paistoimme makkaraa, pelasimme lautapelejä ja uskaliaimmat kävivät saunomisen ohella pulahtamassa itse tehdyssä avannossa ja kieriskelemässä lumihangessa. Sepäiväjäivarmastijokaisen mukana olleen mieleen pysyvästi. Tuon reissun jälkeen ryhmämme on ollut todella yhtenäinen ja tunnelma tapaamiskerroilla on ollut rento ja vapautunut. Nämä seikat auttavat ja rohkaisevat ujoimpiakin ryhmäläisiä oppimaan ja puhumaan suomea yhä enemmän ja enemmän.

Muistilappu-hanke jatkuu vuoden 2011 loppuun saakka, joten luultavasti kuulette meidän tapahtumistamme lisää myöhemmin! Kaiken kaikkiaan tämä hanke on opettanut jo nyt paljon suomalaisten ja maahanmuuttajien välisestä suhteesta. Toivoisimme, että suomalaiset ja savonlinnalaiset ihmiset eivät antaisi ennakkoluulojen vallata mieltä liikaa, vaan antaisivat jokaiselle maahanmuuttajalle mahdollisuuden. Maahanmuuttajat tarvitsevat kotoutuakseen avarakatseisia, rehellisiä ja avoimia suomalaisia!

lukuvuosi 2010-2011

lukuvuosi 2009-2010

Monikulttuurista vieraanvaraisuutta Göteborgissa

Eräänä elokuisena iltapäivänä vuonna 2010 Ritalanmäeltä starttasi matkaan yhdeksän Savonlinnan kristillisen opiston työntekijää. Tässä valiojoukossa olivat edustettuina kaikki opiston sektorit: keittiö, toimisto, opettajat sekä kiinteistöhuolto. Seurueen suuntana oli Göteborg ja tavoitteena kouluttautuminen ja virkistäytyminen.

Kadonneiden matkatavaroiden metsästyksen ja muiden seikkailujen jälkeen seurueemme pääsi perille tuuliseen Göteborgiin. Vaikutti siltä, että tuli-aislahjaksi ruotsalaisille olimme vieneet Asta-myrskyn. Aivan Astan mittasuhteisiin tuulenpuuskat eivät onneksi kuitenkaan yltyneet, ja pääsimme onnellisesti vierailemaan matkamme pääkohteessa, Mångkulturella finska folkhögskolanissa eli Monikulttuurisessa suomalaisessa kansankorkeakoulussa.

Mångkulturella finska folkhögskolan on Göteborgissa Angeredin kaupunginosassa sijaitseva kansanopisto. Erityisen mielenkiintoiseksi opiston tekee meidän kannaltamme se, että sen perustivat 1980-luvun alussa Göteborgissa asuvat suomalaiset. Toinen mielenkiintoinen tekijä ainakin allekirjoittaneen maahanmuuttajien opettajan näkökulmasta on se, että Mångkulturella finska folkhögskolan todellakin on monikulttuurinen oppilaitos – yli 90 prosenttia opiskelijoista on maahanmuuttajia. Myös opiston henkilökunta koostuu monien eri kansallisuuksien edustajista, ja syntyperäiset ruotsalaiset ovat pieni vähemmistö.

Mångkulturella finska folkhögskolanissa saimme lämpimän vastaanoton. Ensimmäiseksi joukko opettajia piti meille esityksen opiston toiminnasta ja historiasta, ja sen jälkeen lähdimme omin silmin katsomaan, miltä asiat käytännössä näyttävät. Kiersimme siis luokissa katsomassa oppitunteja.

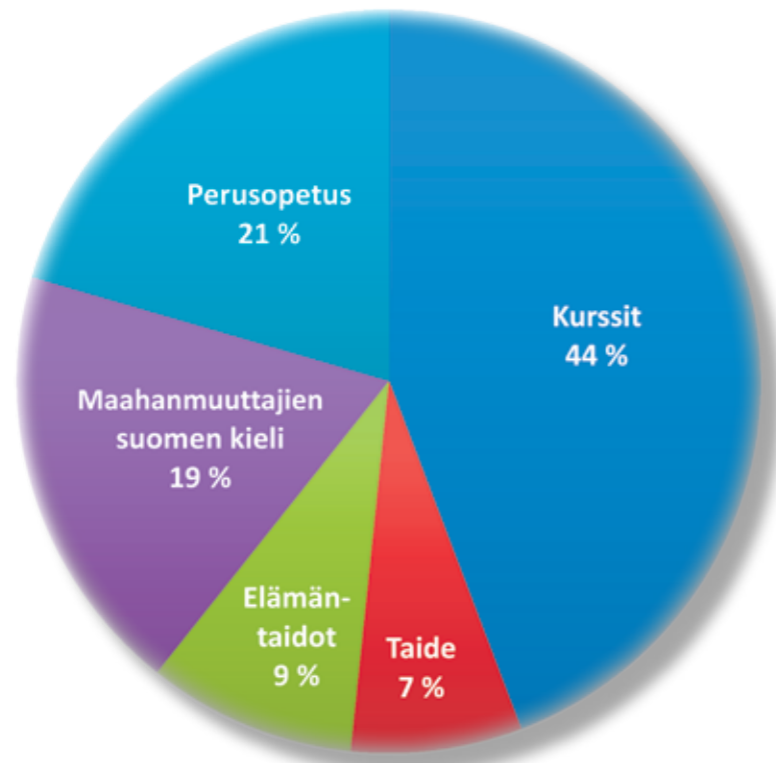
Mångkulturella finska folkhögskolan järjestää pääasiassa maahanmuuttajakoulutusta. Tarjolla on esimerkiksi yleinen monikulttuurinen linja, jolla opiskellaan ruotsin kieltä ja ruotsalaista kulttuuria. Lisäksi järjestetään tietyille etnisille ryhmille suunnattuja kursseja: somalian- ja kurdinkielisille maahanmuuttajille on omat opintolinjansa. Opistolla on mahdollista suorittaa myös hoitopedagogin ammatillinen tutkinto. Lisäksi kurssivalikoimaan sisältyy korkeakouluopintoihin valmentava kurssi, vähäisen pohjakoulutuksen omaaville maahanmuuttajille tarkoitettu kurssi sekä erilaisia taidepainotteisia lyhytkursseja.

Luokissa näimme monenlaisia oppitunteja sekä monenlaisia opiskelijoita ja opettajia. Vierailimme muun muassa hoitopedagogi-opiskelijoiden pienryhmätunnilla, kurdien ja somalien ruotsintunneilla sekä korkeakouluopintoihin valmistautuvien maahanmuuttajien oppitunnilla. Opiskelijat ottivat meidät iloisesti vastaan ja alkuarastelujen jälkeen kertoivat rohkeasti, kukin taitojensa mukaan, englanniksi itsestään.

Oppituntivierailujen jälkeen kävimme lounaalla lähellä sijaitsevassa seniorikeskus Iltatähdessä. Siellä tapasimme suomalaisia senioreita, jotka syystä tai toisesta ovat päätyneet asumaan Göteborgiin. Takaisin opistolle palattuamme oli meidän vuoromme esittäytyä. Mångkulturella finska folkhögskolanin henkilökunta kokoontui kuuntelemaan, kun rehtorimme esitteli Savonlinnan kristillisen opiston. Vieraanvaraiset isäntämme saivat myös vastavierailukutsun. Toivottavasti opisto pääsee jo lähitulevaisuudessa esittelemään Ritalanmäen elämää göteborgilaisille kollegoillemme.

Marjut Kinnunen

Kaavio 2: Opiston koulutuksen jakauma opintoviikkojen mukaan vuonna 2010.

Vapaan sivistystyön koulutuksen osuus on 79 % ja perusopetuksen on 21 %.

Lisäksi on maksupalvelukoulutusta.

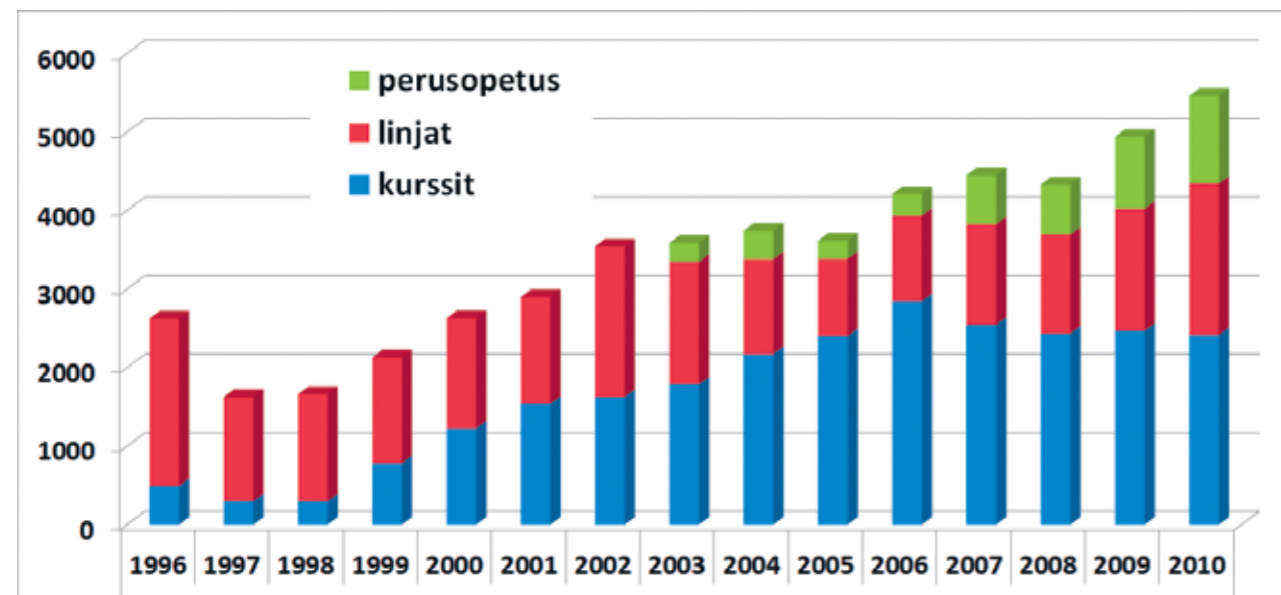
Perusopetus: 10-luokka, perusopetuksen lisäopetus ja maahanmuuttajien perusopetus.

Maahanmuuttajien suomen kieli: vapaan sivistystyön linja

Elämätaidot: vapaan sivistystyön linja

Taide: vapaan sivistystyön linja - musiikki ja kuvataide

Kurssit: vapaan sivistystyön lyhytkurssit

Kaavio 3: Opiston koulutuksen opintoviikkokertymät vuosilta 1996-2010.

Perusopetus: 10-luokka, perusopetuksen lisäopetus ja maahanmuuttajien perusopetus

Linjat: opintolinjat, vapaan sivistystyön koulutus

Kurssit: vapaan sivistystyön kurssit

"Sivarit" ovat kuuluneet opiston arkipäivään vuodesta 2005. Tähän mennessä siviilipalveluksensa on suorittanut 8 nuorta miestä, Juho Sihvonen on yksi heistä. Juho teki töitä kevästä 2010 yhteensä 362 siviilipalveluspäivää. Koulutusjakson pituus on 28 vuorokautta ja työpalvelun 334 vuorokautta. Koulutusjakson Juho suoritti Lapinjärven koulutuskeskuksessa, jonka jälkeen hän siirtyi työpalveluun opistolle.

Talviautoilu- ja liikenneturvallisuus-koulutusta maahanmuuttajille

Talviliikenne on haasteellista itse kullekin, mutta maahanmuuttajille se saattaa olla jotain aivan erikoista. Hyvien kokemusten perusteella Savonlinnan kristillisellä opistolla järjestettiin jo kolmatta kertaa maahanmuuttaja-autoilijoille talviautoilu- ja liikenneturvallisuuskoulutusta.

Kaksipäiväinen talviautoilu- ja liikenneturvallisuus-kurssi järjestettiin 16.-17.10.2010 viikonvaihteen aikana, koska kurssilaiset ovat arkisin muussa kotouttamisohjelmiin kuuluvassa koulutuksessa.

Yhteistyökumppaneina olivat A-katsastus, Liikkuva Poliisi, Liikenneturva, Vakuutusyhtiö Tapiola, Rantasalmen Autokoulu Oy, Savilahden Auto Oy sekä Savonlinnan ammatti- ja aikuisopiston auto-osasto. Opetusmateriaalin lisäksi saimme muutamilta kumppaneilta myös taloudellista tukea niin, että kurssilaiset (14) saivat kumpanakin päivänä lounaan ja iltapäiväkahvit. Kotouttamiskoulutuksessa oleville kurssi oli maksuton.

Talven aiheuttamia ongelmia, auton talvihuoltoa ja liikenneturvallisuusasioita selvitettiin runsaan kuvamateriaalin, havaintovälineiden sekä videoiden avulla ja tarpeen mukaan myös englanniksi. Koska kurssilaiden suomen kielen taito on vielä melko heikko, saivat paremmin suomen kieltä ymmärtävät selvittää asioita toisilleen myös omalla kielellään. Kiinnostusta asioihin tuntui riittävän, ja kysymyksiä tehtiin kaiken aikaa.

Katsastusasemalla käytiin tutustumassa auton katsastukseen, jonka Juha Herttuainen demonstroi perusteellisesti. Liikkuva Poliisi tuli myös paikalle kahdella partioautolla kertomaan liikennevalvonnasta. Myös julkisuutta saatiin. Etelä-Savon radio ajoi tekemänsä puhelinhaastattelun ulos lauantaina useaan kertaan, ja sanomalehti Itä-Savo kertoi sunnuntain lehdessä kurssistamme.

Pekka Louhos

Opetusmenetelmä on osallistuva

Nimikkolähetit opiskelemissa ja opettamassa

Lunta sataa, kiljuvat lapset ja juoksevat katsomaan luokkahuoneen ikkunoista ulos. Kuvaamataidon tunti keskeytyy kauan odotettuun lumisateeseen. Täällä Kaspienmeren rannalla lumi on pari kertaa talvessa näkyvä erikoisuus, kun taas maan pohjois- ja luoteisosissa näkyy kesälläkin lumihuippuisia vuoria. Olen opettamassa ystäväni kanssa 3-4 luokkalaisten kuvista kansainvälisessä pienessä kristillisessä koulussa Bakussa. Bangladeshin vuosien jälkeen perheemme oli 3,5 vuotta Suomessa, kunnes viime syksynä 2010 tulimme tänne uudelle kentälle Azerbaizaniin. Täällä puhutaan azeria ja venäjää. Maa on entisen Neuvostoliiton osa ja historian havinaa on siinäkin, että Suomi ja Azerbaidžan ovat molemmat olleet Venäjän hallintovallan alla.

Olemme opiskelleet kieltä ja kulttuuria puoli vuotta. Kielenopiskelu tapahtuu aivan kaupungin ydinkeskustassa kansainvälisessä kielikeskuksessa, joka tunnetaan nimellä International Language Center, ILC. Monesti olemme sekoittaneet bengalin kieltä opettajien ihmeeksi lauseisiin, mutta vähitellen tämä turkin kieltä lähellä oleva azeri on alkanut sujua. Opetusta on viisi päivää viikossa neljä oppituntia. Kolmen kurssin suorittaminen vie noin vuoden. Opetusmenetelmä on osallistava. Opimme kuvien, toiston ja keskusteluharjoitusten kautta ja olemme päässeet myös valmistamaan hedelmäsalaattia sekä käymään basaarissa opettajan kanssa. Oppituntien lomassa opimme kulttuurista omia kummallisuuksiaan, jotka nousevat osittain maan valtauskonnosta Islamista.

Teemme täällä yhteistyötä Norwegian Humanitarian Enterprise, NHE avustusjärjestön kanssa. Petrin tulevat työkuviot liittyvät kalatalouteen, paikallisten koulutukseen ja neuvontaan. Työalue on laaja ulottuen lähes 300 km päähän Bakusta. Annen työpaikka on Bakun ulkopuolella oleva vammaisten lasten orpokoti, jossa hän on käynyt jo orientoitumassa tuleviin haasteisiin. Varsinainen projektityö alkaa kuitenkin kielikoulun jälkeen.

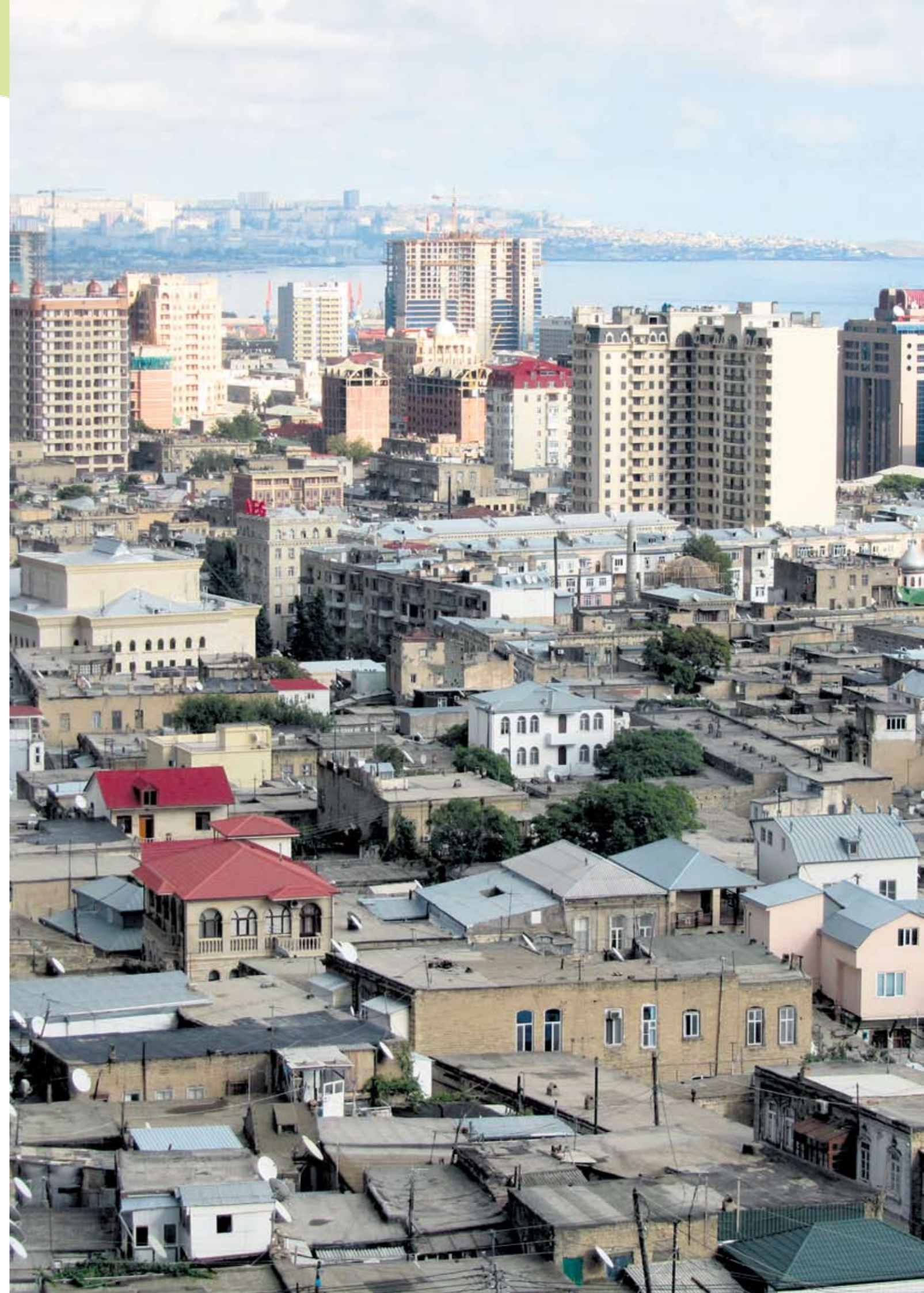
Lapsemme Aada, Jetro ja Josia ovat sitä mieltä, että koulussa on kivaa. Nuorin Josia on esikoulussa ja Aada ja Jetro ovat 3-luokalla. Jetro on

saanut esitellä kansainvälisessä koulussa Suomea mm. korealaisille, amerikkalaisille ja hollantilaisille koulukaverilleen. Koulupäivät ovat kuusituntisia joka päivä. Vanhemmat osallistuvat koulun toimintaan. Meidän osuutemme on kuvaamataidon opettaminen alakoululaisille kerran viikossa.

Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, sanoi Jeesus. Miten se tänään tapahtuu? Siihen saimme opastuksen 2000 vuotta sitten, nimittäin julistamalla, opettamalla sekä kastamalla Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Se on työn perusta tänäänkin. Ihmisen tehtävä on julistaa, Jumala antaa kasvun, hän toimii sanassaan.

Vuoden 2010 yhteistyöstä kiittäen,
Petri & Anne, Jetro, Aada ja
Josia Sihvonen

Petri ja Anne ovat entisiä opiston opiskelijoita ja lähetyksen nimikkolähetettä

Hiljaisuuden retriittejä opistolla

Hiljaisuuden retriitit ovat yksi tapa elää todeksi hengellistä elämää ja käydä vuoropuhelua Jumalan kanssa. Itselläni on ollut ilo saada ohjata Savonlinnan kristillisellä opistolla useampia hiljaisuuden retriittejä. Nämä retriitit ovat olleet yhteistyössä opiston ja Enonkosken luostariyhteisön välillä. Kolmantena toimijatahona on aina ollut jokin rovastikunnan seurakunnista, joista olen saanut itselleni myös ohjaajaparin.

Retriitit puhuttelevat vieraita hyvin monella tasolla. Se, mikä retriiteissä alkaa kenellekin erityisesti puhua, on yksilöllistä ja sitä on jokaisen syytä vaalia. Itse retriitinohjaajana olen opistolla iloinnut ja nauttinut erityisesti kahdesta asiasta. Toinen on ollut hyvä yhteistyö kurssisihteerin kanssa. Hänen kanssaan on ollut hyvä alusta alkaen rakentaa retriittejä, mieltä rakenteita ja toimintatapoja sekä toteuttaa itse retriittejä. Toinen erityisesti ilahduttanut asia on ollut yhteistyö opiston keittiön kanssa. Keittiön työntekijät ovat olleet loistavia yhteistyökumppaneita ja on ollut erinomaista rakentaa retriittejä. Heidän sydämellinen tapansa ottaa vieraat vastaan näkyy hiljaisuuden keskellä aivan erityisellä tavalla: kauniit kattaukset, rakkaudella laitettu ruoka, monia aisteja puhuttelevat ateriat.

Savonlinnan kristillinen opisto on ollut hyvä paikka ohjata retriittejä. Hiljaisuuden siunaus, jota olemme saaneet opiston suojissa kokea, on ollut siunausta, joka on säteillyt ja säteilee pitkälle arkeen.

Anu Ylitolonen
retriitinohjaaja
Enonkosken luostariyhteisö

Jussi Vihavaisen muistolle

Ystävänäpäivää edeltävänä lauantaina uurnasi laskettiin maan poveen. Koskettava ja lämminhenkinen tilaisuus jää varmasti syvälle muistoihimme. Itkimme paljon ja nauroimme paljon. Upea talvisää antoi hienot puitteet saattojuhrallesi, joka järjestettiin Sinulle rakkaassa paikassa, Savonlinnan kristillisellä opistolla, jossa suoritit musiikkiopintojasi.

Lähdit liian varhain, vain 54-vuotiaana, mutta jätit syvän jäljen lukuisaan joukkoon omaisia, läheisiä, ystäviä, sukua ja opiskelukavereita. Opettajat muistavat Sinut aktiivisena ”aina valmis projekteihin” –opiskelijana ja monet muusikkokaverit kaipaavat sinua riveihinsä. Tyttäresi, perhe, musiikki, ystävät, luonto ja eläimet olivat sinulle tärkeä voimanlähde. Suojelit läheisiäsi etkä kertonut kokonaan sairautesi vakavuutta.

Kappelissa ja muistotilaisuudessa opistolla saimme kuunnella upeaa musiikkia opettajasi esittämänä. Sinunkin soittoasi kuulimme levyltä, jossa säestit kitaralla kaunisäänistä solistia. Päätöskappaleesta opettajasi sanoi, ettei se ole hautajaismusiikkia, mutta sopii sinulle. Kuulimme Frank Sinatran ”My way” upeana tulkintana. Siinä oli kaikki. Siinä olit sinä Jussi, joka elit elämäsi luovasti vaikeuksienkin keskellä.

Kun sytyttelimme kummullesi kynttilöitä auringon laskiessa, totesimme että siellä sinä pilven päällä meitä katselet, mikäli soittohommitasi joudat. Valoisa muistosi säilyy sydämissämme.

Pilvi Asikainen

KANNATUSYHDISTYS

Yleiset kokoukset

Vuosikokous pidettiin opistolla 11.4.2010.

Läsnä oli 6 kannatusyhdistyksen jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat.

Vuonna 2010 kannatusyhdistyksen jäsenmaksun suoritti 84 henkilöä.

Vuosijäseniä on 84, ainaisjäseniä 65 ja yhteisöjäseniä 22, yhteensä 171 jäsentä

Kannatusyhdistyksen hallitus / opiston johtokunta 2009

Puheenjohtaja Tuunainen Tommi, rehtori	2008-2013
Varapj Okkonen Seija, lehtori	2009-2011
Heikkilä Jaakko, kääntäjä	2010-2012
Härkönen Reima, rehtori	2009-2011
Muhonen Pentti, poliisi evp.	2010-2013
Mutikainen Helena, fysioterapeutti	2010-2012
Nokelainen Ulla, opinto-ohjaaja	2010-2012
Tyni Tero, srk-pastori	2010-2013
Virtanen Kari, talousjohtaja	2009-2011

Johtokunnan kokouksiin on osallistunut myös rehtori, joka toimi esittelijänä ja sihteerinä. Puhevaltaisena on kokouksissa myös ollut henkilökunnan edustaja Jukka Kiesiläinen. Johtokunta kokoontui 4 kertaa ja pöytäkirjoihin tuli 60 pykälää.

KUNNIAJÄSENET

Heikkilä Suoma	Ronkainen Olavi
Juutilainen Kimmo	Rönkkönen Siilas
Juutilainen Ritva	Tegelberg Viljo
Muttillainen Pirjo	Torpakko Pirkko

HENKILÖKUNTA 2010

Päätoimiset opettajat

Riikonen Teuvo V.	rehtori
Isotalo Soili	vararehtori, maahanmuuttajien perusopetuslinjan vastaava opettaja
Karhu-Andersin Niina	10-luokan vastaava opettaja
Kinnunen Marjut	maahanmuuttajien suomen kielen jatkolinjan vastaava opettaja
Malinen Sari	elämäntaitojen linjan vastaava opettaja
Strand Helena	elämäntaitojen linjan (2008-2009), maahanmuuttajien suomen kielen linjan ja taidelinjan vastaava opettaja
Pelkonen Anne	kuvataidelinjan vastaava opettaja

Toimisto

Blomberg Kirsi	kurssisihteer
Hirvonen Pirjo Liisa	toimistonhoitaja
Pitkänen Petteri	IT-tuki

Keittiö

Matikainen Paula	emäntä
Kajanmaa Helena	keittäjä

Kiinteistöhuolto

Kiesiläinen Jukka	kiinteistöhoitaja
Korte Eila	siistijä

LYHYTAIKAISET TYÖNTEKIJÄT

Ahokas Mari	Järvelä Suvi	Piispa Ria
Aholin Antti	Keränen Sami	Pisara Vilja
Anttila Sampo	Kiesiläinen Soile	Pyökkänen Jarno
Barkway Susanna	Koivunen Jukka	Pöllänen Ilpo
Bhu Gay Hsue	Käyhkö Anja	Raatikainen Sonja
Hakman Liisa	Laitinen Satu	Räsänen Kaija
Hamad Daher	Luukkainen Sari	Seppäläinen Tarja
Issakainen Katri	Louhos Vera	Syrjänen Ari
Itkonen Joel	Matikainen Paula	Törmälä Hanna-Reetta
Kurki Jonna	Naukkarinen Pasi	Vihavainen Mira

TUNTIOPETTAJAT PERUSOPPIJAKSOLLA

Auvinen Oiva	musiikkietä, musiikkietä
Eskelinen Juha	sähkökitaransoitto
Hiltunen Leena	kotitalous
Järvensivu Janne	rummut, bändisoiitto, liikunta, musiikki
Ketolainen Marianne	piirustus, keramiikka
Kinnunen Marjut	suomen kieli, avustaminen
Koivunoro Pekka	yhteisoiitto
Kostamo Nora	musiikki
Kostamo Timo	mus.teoria, pianonsoitto
Leinonen Matti	pop/jazzbändi
Makkonen Matti	sävellysoppi
Piispa Ria	suomen kieli
Pisara Vilja	ilmaisutaito, liikunta
Pippuri Terhi	pop-jazz piano
Pitkänen Petteri	atk, matematiikka, fysiikka, kemia
Pyykkö Maire	värioppi, sommittelu, akvarellimaalaus, master-class-työnäytös
Sairanen Pauliina	kädentaidot, kuvataide

Lisäksi linjoilla ja kursseilla on ollut kymmeniä lyhytaikaisia opettajia, kouluttajia ja luennoitsijoita.

Asta -myrsky jätti jälkensä

Tilintarkastuskertomus

Savonlinnan kristillinen opisto ry:n jäsenille

Olemme tilintarkastaneet Savonlinnan kristillinen opisto ry:n kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1. - 31.12.2010. Tilinpäätös sisältää taseen, tuloslaskelman ja liitetiedot.

Johtokunnan ja rehtorin vastuu

Johtokunta ja rehtori vastaavat tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta ja siitä, että ne antavat oikeat ja riittävät tiedot Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten mukaisesti. Johtokunnan ja rehtorin on huolehdittava siitä, että yhdistyksen kirjanpito on lainmukainen ja varainhoito on luotettavalla tavalla järjestetty.

Tilintarkastajan velvollisuudet

Velvollisuutenamme on antaa suorittamamme tilintarkastuksen perusteella lausunto tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta. Tilintarkastuslaki edellyttää, että noudatamme ammattieettisiä periaatteita. Olemme suorittaneet tilintarkastuksen Suomessa noudatettavan hyvän tilintarkastustavan mukaisesti. Hyvä tilintarkastustapa edellyttää, että suunnittelemme ja suoritamme tilintarkastuksen hankkiaksemme kohtuullisen varmuuden siitä, onko tilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa olennaista virheellisyyttä, ja siitä, ovatko johtokunnan jäsenet tai rehtori syyllistyneet tekoon tai laiminlyöntiin, josta saattaa seurata vahingonkorvausvelvollisuus yhdistystä kohtaan, taikka rikkoneet yhdistyslakia tai yhdistyksen sääntöjä.

Tilintarkastukseen kuuluu toimenpiteitä tilintarkastusevidenssin hankkimiseksi tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen sisältyvistä luvuista ja niissä esitettävistä muista tiedoista. Toimenpiteiden valinta perustuu tilintarkastajan harkintaan, johon kuuluu väärinkäytöksestä tai virheestä johtuvan olennaisen virheellisyyden riskien arvioiminen. Näitä riskejä arvioidessaan tilintarkastaja ottaa huomioon sisäisen valvonnan, joka on yhdistyksessä merkityksellistä oikeat ja riittävät tiedot antavan tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisen kannalta. Tilintarkastaja arvioi sisäistä valvontaa pystyäkseen suunnittelemaan olosuhteisiin nähden asianmukaiset tilintarkastustoimenpiteet mutta ei siinä tarkoituksessa, että hän antaisi lausunnon yhdistyksen sisäisen valvonnan tehokkuudesta. Tilintarkastukseen kuuluu myös sovellettujen tilinpäätöksen laatimisperiaatteiden asianmukaisuuden, toimivan johdon tekemien kirjanpidollisten arvioiden kohtuullisuuden sekä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen yleisen esittämistavan arvioiminen.

Käsityksemme mukaan olemme hankkineet lausuntonne perustaksi tarpeellisen määrän tarkoitukseen soveltuvaa tilintarkastusevidenssiä.

Lausunto

Lausuntonamme esitämme, että tilinpäätös ja toimintakertomus antavat Suomessa voimassa olevien tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimista koskevien säännösten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tiedot ovat ristiriidattomia.

Savonlinnassa 31. päivänä maaliskuuta 2011

PricewaterhouseCoopers Oy
KHT-yhteisö

Jukka Lievonen
KHT

Harri Jylhä
HTM

TALOUS v. 2010

TASE 31.12.2010

VASTAAVAA	
AINEETTOMAT HYÖDYKKEET	38 109,57
AINEELLISET HYÖDYKKEET	
MAA- JA VESIALUEET	53 335,71
RAKENNUKSET JA RAKENNELMAT	1 038 757,37
KONEET JA KALUSTO	65 674,55
KÄYTTÖÖN ARV PAP JA MUUT PITKÄAIK SIOITUKSET	
OSAKKEET JA OSUUDET	1 368,86
MUUT SIOITUKSET	1 000,00
VAIHTO- JA RAHOITUSOMAISSUUS	
VALMIIT TUOTTEET/TAVARAT	14 301,97
SIIRTOSAAMISET	69 823,59
LYHYTAIKAISET SAAMISET	627,39
RAHAT JA PANKKISAAMISET	22 966,99
	1 305 966,00
VASTATTAVAA	
PERUSPÄÄOMA	540 544,80
TILIKAUDEN VOITTO	29 565,72
OMA PÄÄOMA YHTEENSÄ	570 110,52
VIERAS PÄÄOMA	
PITKÄAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA	
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	544 496,00
MUUT PITKÄAIKAISET VELAT	504,56
LYHYTAIKAINEN VIERAS PÄÄOMA	
LAINAT RAHOITUSLAITOKSILTA	42 000,00
SAADUT ENNAKOT	40 059,00
OSTOVELAT	37 453,86
SIIRTOVELAT	54 444,56
MUUT LYHYTAIKAISET VELAT	16 897,50
	1 305 966,00

Sapattileivästä piparkakkutaloihin

Opiston keittiössä työskentelee päätoimisesti emäntä ja keittäjä, ja viime vuosina mukana on ollut hyvänä lisänä erilaisilla tukitoimilla työllistettyjä henkilöitä.

Opiston kalenterivuosi on täynnä erilaisia tapahtumia, jotka vaikuttavat keittiön toimintaan. Normaalin opistoruokailun lisäksi järjestämme erilaisia tilaustarjoiluja asiakkaiden toivomusten mukaisesti kuten syntymäpäiviä, rippijuhlia ja kastejuhlia.

Käytössämme on Vilpunrannan takkatuvan lisäksi Wanhan pappilan idyllinen Agricola-sali. Ruokailijavahvuutemme on talviaikaan noin 80-90, kesällä suurimmillaan yli 200 henkeä.

Elokuun lopussa tulevat uudet linjojen oppilaat aloittamaan lukuvuoden.

Syksyllä 2010 oppilaita oli 21 eri maasta. Ruokailistan suunnittelussa pyritään huomioimaan eri maiden kulttuuria ja ruokailutottumuksia. Keväällä 2010 vietettiin teemaviikko oppilaidemme kansalaisuuksien mukaan. Oli Kongo-, Afganistan-, Burma- ja Venäjä -päivät. Innostuneet oppilaat olivat suurena apuna omien maiden ruokien valmistuksessa.

Lokakuun työn lomassa suunnitellaan jo lähestyvää joulunaikaa ja ensimmäiset kinkut paistetaan perinteiseen Sotaveteraanien joulujuhlaan marraskuun lopulla. Joulumyyjäisiin piparkakkutaloja tulee tehtyä lähes 70 kappaletta vuosittain. Joulukuussa pikkujoulutilauksia on sekä päärakennuksessa että Vilpun takkatuvassa. Kaiken kruunaa opiston oma joulujuhla aterioineen.

Kevään puolella keittiö huomioi Runebergin päivän, ystävänpäivän ja laskiaisesta niihin kuuluvine leivonnaisineen ja ruokineen. Keväällä opiston ruokasalissa syödään sapattiateria Israel-seminaarin yhteydessä. Sapattileivän paisto on kunniatehtävä, sillä leipä siunataan juhlassa. Pääsiäinen tuo mukanaan omat pääsiäisherkkunsa, vappumunkit ja siman. Kevätjuhlassa iki-ihanan suvivirren jälkeen nautitaan kevätjuhla-ateria.

Kesätoiminnan alkaessa askelten tahti kiihtyy. Keittiön aukioloaika muuttuu aamuseitsemästä iltakymmeneen, silloin palkataan useita kesätyöntekijöitä. Ruokalista muuttuu leiriläisen mukaan, lasten herkuista aikuisempaan makuun. Elokuussa Venäläiset Nordic Schoolin nuoret tuovat mukanaan omat ruokailutottumuksensa. Kesällä on perinteisesti seurakuntien jalkapalloturnee, jolloin vieraiden määrä on jopa 250 henkilöä.

Olen työskennellyt opiston keittiössä lähes 5 vuotta ja pidän työstäni, sen monipuolisuudesta ja haasteellisuudesta. Koen rikkautena saada vapaasti toteuttaa opiston asettamia tavoitteita. Iloisin mielin odotan keittiöremonttia, joka toteutuu lähiaikoina.

Paula Matikainen
Emäntä

 sko
www.sko.fi

Savonlinnan
kristillinen opisto
Opistokatu 1, 57600 Sln
015 572 910, info@sko.fi